

บทประพันธ์ บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ประสิทธิภาพงานสามัคคี
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมา

อันชาติใดไร้ศานตีสุขสงบ
ณ ชาตินั้นนรชนไม่สนใจ
แต่ชาติใดรุ่งเรืองเมืองสงบ
ย่อมจำนงศิลปะสง่างาม
อันชาติใดไร้ช่างชำนาญศิลป์
ใครใครเห็นไม่เป็นที่จำเริญตา
ศิลปกรรมนำใจให้สร้างโคก
จำเริญตาพาใจให้สบาย
แม้ผู้ใดไม่นิยมชมสิ่งงาม
เพราะขาดเครื่องระงับดับรำคาญ
เพราะการช่างนี้สำคัญอันวิเศษ
จึงยกย่องศิลปกรรมนั้นทั่วไป
ใครดูถูกผู้ชำนาญในการช่าง
เหมือนคนป่าคนไพร่ไม่รุ่งเรือง
แต่กรุงไทยศรีวิไลทันเพื่อนบ้าน
ทั้งช่างปั้นช่างเขียนเพียรวิชา
ทั้งช่างรูปพรรณสุวรรณภิกษ
อีกช่างถนอมลายลักษณะจำลอง
ควรไทยเราช่วยบำรุงวิชาช่าง
ช่วยบำรุงช่างไทยให้ถาวร
อันผองชาติไพรีช่างจัดสรร
เราต้องซื้อหลากหลากและมากมาย
แม้พวกเราชาวไทยตั้งใจช่วย
ช่างคงใฝ่ใจผูกถูกทำนอง
เราช่วยช่างเหมือนอย่างช่วยบ้านเมือง
สมเป็นเมืองใหญ่โตมโหฬาร

ต้องมัวรบราญรอนหาผ่อนไม่
ในกิจศิลปะวิไลละวาดงาม
ว่างการรบอริพลอันล้นหลาม
เพื่ออร่ามเรืองระยับประดับประดา
เหมือนนารินไร้โฉมบรรโลมสง่า
เขาจะพากันแย่งให้อับอาย
ช่วยบรรเทาทุกข์ในโลกให้เหือดหาย
อีกร่างกายก็จะพลอยสุขสราญ
เมื่อถึงยามเคี้ยวอรุณาสงสาร
โอสโตจะสมานซึ่งดวงใจ
ทุกประเทศนานาทั้งน้อยใหญ่
ศรีวิไลวิลาสดีเป็นศรีเมือง
ความคิดขวางเฉไฉไม่เข้าเรื่อง
จะพุดด้วยนั้นก็เปลืองซึ่งวาจา
จึงมีช่างชำนาญวิเลขา
อีกช่างสถาปนาถุกทำนอง
ช่างประดิษฐ์รัชดาสง่าผ่อง
อีกช่างของเชิงรัตนะประกร
เครื่องสำอองแบบไทยสโสมสร
อย่าให้หย่อนกว่าเขาเราจะอาย
เป็นหลายอย่างต่างพรรณเข้ามาขาย
ต้องใช้ทรัพย์สุรุ่ยสุร่ายเป็นกำยกอง
เอออำนาจช่างไทยให้ทำของ
และทำของงามงามขึ้นตามกาล
ได้ประเทืองเทศไทยอันไพศาล
พอไม่อายเพื่อนบ้านจึงจะดี

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

